

Smuglaðu falka- ungar við Norrönu

Leygarkvöldið vorðu tveir íslendingar handtiknir av lög-regluni í Herning, eftir at teir høvdu smuglað tveir veiði-falkaungar úr Íslandi til Danmarkar. Talan er um sjáld-saman fugl, og 'svarti' prísurin er 150.-200.000 krónur

Munurin millum, at nakað eydnast og ikki eydnast, kann í ávísam færum vera sera stórur.

Tað var hann í hvussu er hjá tveimum íslenskum monnum, sum um viku-skiftið royndu at smugla tveir 950 gr stórar veiði-falkaungar úr Íslandi til Týsklands um Føroyar og Danmark. Teir vorðu tikn-

ir í Herning í Danmark.

Hevði smuglingin eydnast teimum, høvdu teir í øllum færum kunnað vunnið einar 150.000 krónur við at selt fuglarnar í Europa, og í besta færi høvdu teir fingið einar 220.000 krónur fyri teir fönkrum av arabiskum londunum – helst Saidi-Arabia, har eftir-spurningurin er stórur eftir

villfugli av hesum slagnum.

16 ára fongsul

Men vorðu teir báðir ungumennirnir tiknir longu í Íslandi, kundu teir fingið upp í 16 ára fongsul.

Nú vorðu teir tiknir í Danmark, eftir at teir voru komnir úr Íslandi við Norrönu til Føroya og so víðari

við Norrönu til Danmarkar. Leygarmorgunin voru teir komnir til Hanstholm, og haðani høvdu teir tikið ein hýravn til Thisted, fyri síðani at fara víðari suðureftir við toki.

Tá mennirnir voru tiknir, voru teir ríkiliga ávirkaðir av rúsdrekka, so teir kundu ikki verða avhoyrdir fyrr enn sunnarmorgunin. Eftir

loknað avhoyringar vorðu mennirnir vorðu leyslatnir seinnapartin sunnudagin.

Teir kunnu nú roknað við at fáa hvør sína risastóru bót – vanliga verður roknað við, at bótin er einar trýggjar ferðir virðið á tí svarta marknaðinum. So í part skulu teir nokk av við hvør sínar 220.-230.000 krónur í bót!

Annar ungin avlivaður

Annar ungin hevði ikki tolt ta longu ferðina í einari pappesku, og varð neyðugt at fáa ein djóralækna at koma at taka lívið av honum. Hin ungin, ið alla ferðina hevði ligið í einum ryggsækki, var eisini illa fyríkominn, men hann verður nú passaður á einum

duldum staði.

Sambært Washington-konventiónini frá 1977 er tað strangliga bannað at hava í varðveitslu, selja ella flyta hótt og friðað fuglasløg, so sum veiðifalkar. Júst tí tað er bannað, er áhugin sera stórur fyri slíkum í eitt nú arabiskum oljulondunum, har sjeikar kunnu rinda óhoyrdar upphæddir fyri at fáa slíkar fuglar til ognar.

hj.

Teir báðir veiðifalkaungarnir, íslensku mennirnir høvdu smuglað til Danmarkar, høvdu ikki tolt ferðina, og djóralækni mátti fáast at taka lívið av øðrum, meðan hin verður passaður á duldum staði. Mennirnir kunnu roknað við at fáa tilsamans 450.000 krónur í bót – um ikki meira enn tað.

Frek og ófólkalig parkeringsvakt

Norskur gestur, ið hevði lænt bil frá føroysku vertum sínum, slapp ikki undan parkeringsbót, hóast bilurin bert stóð í fimm minuttiruttan røttu tíðina á klukkuskivuni

Fyrirpartin í gjár fekk ein kvinna eina óvænnda parkeringsbót, tá hon setti bilin frá sær á parkerings-økinum niðri á Bursatanga í Havn.

Kvinnan er føroysk, men býr í Noregi. Hon hevði lænt bilin frá vertum sínum, og visti als ikki av, at ein klukkuskiva skuldi stillast, tá hon setti bilin frá sær, har P-skelti vóru.

Søguna hava vit frá tveimum fólki, ið sóu hendingina úr einum øðrum bili, ið eisini stóð á Bursatanga:

»Vit høvdu sitið í bili okkara í eina løtu, tá ið kvinnan kom við sínum bili og setti hann frá sær. Hon gjørdi eitt ella annað

ørindi, ið bert tók lítila løtu – í mesta lagi fimm minuttir,« greiða tey frá. »Í meðan bilurin stóð har, kom maðurin, ið arbeiðdi sum parkeringsvakt, og byrjaði hann beinanvegin at skriva bótna.«

Royndi at greiða frá

Maðurin í biðandi bilinum fór út, og greiddi hann parkeringsvaktini frá, at hin bilurin júst var kominn, og at konan sá útlendsk út, so hon óivað ikki visti av, at hon átti at stilla klukkuskivuna, tá hon setti bilin frá sær.

Hesum vildi parkeringsvaktin tó ikki vita av, men helt fram at skriva bótna lidna, sum um eingin hevði

sagt nakað.

»Hann var ikki liðugur at skriva, tá konan kom aftur til bilin. Hon royndi eisini at greiða frá, at hon júst var kominn, og at hon einki kendi til, at klukkuskivan í forritinum skuldi stillast, men lítið batti,« sigur maðurin.

»Parkeringsvaktin sýndi sera frekan atburð, og tað sá mest út sum eitt njótsli, tá bótin varð lögð undir viskaran, uttan at lurtast varð eftir nøkrum av tí, ið konan royndi at siga frá ella tí, vit royndu at siga, ið høvdu staðið har alla tíðina, og sum vitni kundu siga, at hon ikki hevði staðið meira enn í hægsta lagi fimm

minuttir.«

Ikki kann annað sigast, enn at slíkur atburður er frekur og lítið sømiligur – serliga tá ið onnur fólk hava sæð, hvat gongur fyri seg, og kunnu staðfesta, at talan ikki er um ólógliga parkering.

Óg er ikki eisini okkurt um tað, at parkeringsvaktin skal hava observerað bilin í minst tíggu minuttir, áðrenn bót kann verða skrivað?

Provokation

»Í okkara eygum var hetta provokation og einki annað, tí hetta hendi klokkan tíggu, og tá tveir tíma parkering er galdandi frá klokkan níggju, kundi konan í øllum færum ikki havt staðið ólógliga parkerað í tveir tímar. Men hon skuldi bara ikki fáa nakran kjans, sum tað skiltist,« siga tey bæði fólkin í enda.

Tað er nokk bert eitt, ið kann hjálpa øðrum undan tí sama: Lærið gestir tykkara at brúka klukkuskivuna!

hj.

Havnaútbyggingin í Havn

Útsett

–Er í vernadi líki er hon kappingarfør eina tíð framyvir, heldur býráðið

Tórshavnar Býráð hevur samtykt at útseta útbyggingina av havnaøkkinum í eina tíð. Og tað vil við øðrum orðum siga, at biða verður við at fara undir at leingja molan.

Hetta stóra mál fekk onga viðgerð á býráðsfundinum mánaðagvöldi, klokkan gekk til átta, fyrsti hálvleikur var næstan av millum Danmark og Háländ, og býráðslimir vildu sleppa heim at síggja fótbólt. Og tá ongin bað um orðið sendi býráðsformaðurin málið til atkvøðugreiðslu,

og tað varð einmælt samtykt at útseta havnaútbyggingina.

Men, eitt lítið men var kortini. Býráðið samtykti at geva heimild til at asfaltera restina av nýggja havnaøkkinum uttanfyri molan. Hetta skal gerast beinanvegin. Eisini var samtykt, at havnin skal ognast sær tekniska útgerð, sum ger hana kappingarfør.

Eisini var samtykt at seta pening í grunn til leingjan av ytra brimgarði.

jústinus